

www.

ROVDYR.org

FOLKEAKSJONEN
NY ROVDYRPOLITIKK
NR. 1 - MARS 2021

Forvaltning pågår!

**Kulturlandskapet
taper mest arts mangfold**

Ulvegener kommer på utstilling

Redaktører:

Åsmund Ystad og Nils Solberg

Andre bidragsytere:

Svein Egil Hatlevik
Bjørn Skåret

Foto forsida:

Geir Sneffjella

Grafisk produksjon

www.kreator.no

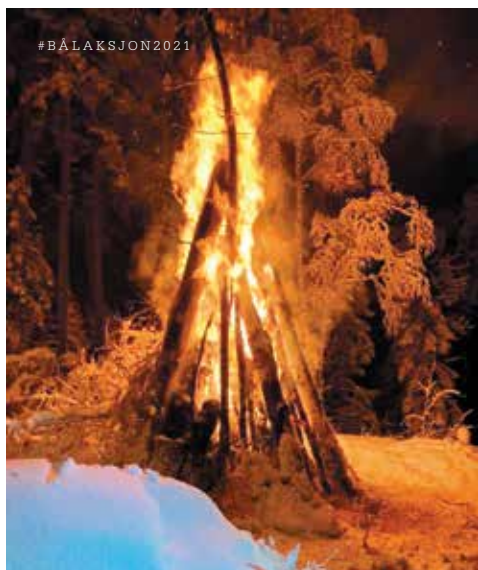

Trykksak
2041 0379

ISSN 1503-5778

Innhold

#bålaksjon2021	2
Demokrati	3
Gaupejakt.....	4
Du kan gi innspill til ny rødliste.....	4
Naturindeksen: Kulturlandskapet har tapt mest artsmangfold.....	5
Nordland:Reindriftssamer desperate etter store rovdyr tap.....	6
På kanten av stupet.....	9
Lisensjakt på jerv	9
Kartlegging av ulve-DNA ventes klar i desember.....	10
Lisensjakt i ulvesonen: Ei tidslinje	12
Ulven «Lucky» endte livet i havkanten.....	13
Ekspertpanel anbefaler ikke jerv som skrantesjuka-løsning.....	14
Tre år gammel ulvejakt i Høyesterett.....	14
Stortinget ble lurt igjen.....	15
Klar til bruk: Ti tusen meter flaggline.....	16
Landsmøte.....	17
Medlemskontingenten til Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk.....	17
Folkeaksjonens ledelse og politikk:	18
Kontaktinformasjon for Folkeaksjonens lokallag.....	19

Samarbeidet Naturbruksalliansen består av følgende organisasjoner: Norges Bondelag, Norsk Bonde- og Småbrukarlag, Norsk Sau og Geit, Norskog, Norges Skogeierforbund, Glommen-Mjøsen Skog, Folkeaksjonen Ny Rovdyrpolitikk, Norsk Almenningsforbund samt NJFF i Oppland og Akershus

#bålaksjon2021

Markering mot regjeringens overkjøring av rovviltneemndene.

Åsmund Ystad

19. januar arrangerte Naturbruksalliansen, en paraplyorganisasjon for bønder, jegere, skogbrukere og andre utmarksvenner, en digital protestaksjon.

Aksjonen var en protest mot at Klima- og miljødepartementet like før jul nok en gang kuttet i antall ulveflokker som kunne felles innenfor ulvesonen.

Deltagelsen var upåklagelig. Klokken 18.00 tirsdag 19. januar fulgte folk land og strand rundt oppfordringen om å tenne bål. Bilder av hundrevis på hundrevis bål ble der-

ter lagt ut og delt på sosiale medier under emneknaggen #bålaksjon2021.

Naturbruksalliansens initiativ til aksjonen var en protest mot at regjeringen ikke aksepterer det folkevalgte skjønnnet i rovviltneemndene.

Det var tre hovedparoler under aksjonen:

- **Lytt til rovviltneemndenes lokale stemme!**
- **Reduser uvlettrykket i ulvesona!**
- **Følg opp Stortingets vedtatte bestandsmål for ulv!**

Demokrati

Her i landet slår politikere og byråkrater seg for brystet og er så stolte av at vi styrer etter demokratiske prinsipper.

Nils Solberg. FOTO: SCANPIX

Nils Solberg, styreleder

Alle vil hevde at de styrer etter demokratiske prinsipper, alt fra hele land til den minste syforening. Men hvordan står det egentlig til her på berget? Har vi det ultimate demokratiet i alle politiske ledd?

Begrepet lokaldemokrati eksisterer knapt lenger. Dagens regjering har tvangssammenslått fylker og kommuner og tatt makten fra de som bor der. Stadig større sniktilpassing til EU, og makten over kraftressursene våre er gitt bort til EU med et pennestrøk av dagens regjering. Er vi fornøyde med strømprisene om dagen mon tro?

Vannbassengene var overfylte fram til jul!

Slik kunne jeg fortsette i en uendelighet. De som mener at EU-medlemskap er en frelse for landet, hvorfor ikke ta en folkeavstemning nå? Passer det dårlig nå Erna?

Nå har statsministeren gitt Klima- og miljødepartementet til mikropartiet Venstre to ganger og før det til en kålgrønn H-statsråd Vidar Helgesen. Er slikt demokrati?

Et departement som etter min mening er meget viktig. Men der kjører de over jegere, reindrifta, beitenæringen og lokalsamfunn akkurat som de vil i sin maktarroganse og sprøyter penger på hverandre. Og de blir heiet fram av de virkelighetsfjerne minipartiene Rødt, MDG, V og SV. De virker vaksinert mot kunnskap. Og vi

som høster klimasmart og antibiotikafritt kjøtt til våre bord sitter igjen med frustrasjon og forbannelse.

Disse partiene har mest fotfeste i byene, mer dess større byene er. Det sier det meste. Der kan de sykle og kjøre elektrisk på alt for meg og tro de redder verden slik. Men hvor tror de elektrisiteten kommer fra? Nå fryser jo batteriene ned likevel og bilene går ikke lenger enn til butikken.

«... og tilfeldigvis kom statsråd Rotevatn innom og fikk kost seg med ulvepelsen.»

Folk på utsiden de store byene gir totalt blaffen i hvor langt de bilene går. Spør en familie fra distriktene om de tar sjansen på å kjøre noe annet enn diesel eller bensinbil. Det går ikke, ingen trygghet, for dyrt og dessuten ikke klimamessig bærekraftig har forskningen funnet ut nå.

Udemokratiske og arrogante overkjøringer har mer blitt regelen enn hva man skulle forvente av en «demokratisk» regjering.

Drastisk reduksjon av rovviltneemndenes ulvejaktkvoter like før jul eller i mellomjula har blitt en årlig tradisjon. Planlegging og mye arbeid med nødvendige forberedelser er plutselig bortkastet.

Det berømte Deisjøparet ble bedøvd på Koppang og tilfeldigvis kom statsråd

Rotevatn innom og fikk kost seg med ulvepelsen. Det er jo en tradisjon at venstrestatsråder vil kose med ulv enten de er valper eller voksne og gjerne også ha de på marsipankaken.

Men ulvene til Rotevatten skulle videre. Ulvene dro i bil sydover og ordførerne i Våler og Sarpsborg fikk en epost kl. 18 om at de skulle få «viktige» nye innbyggere kl. 23 samme kveld. Eposten gikk når ulvene kjørte på E6 langs Mjøsa til Østfold.

Selvfølgelig reagerte ordførerne på dette og samlet sendte de en klage til statsråden. Men det var som å skvette vann på gåsa. Det de etterspurte var at de ville ha beskjed i forveien og varsle sine innbyggere samt at de ville støtte og forholde seg til Stortingets bestandsmål som ikke blir fulgt av sittende regjering. Det burde ikke være for mye å be om!

Men jeg tror likevel at vi går mot en ny tid i 2021. Koronaepidemien håper jeg vi får bukt med og svartedauen som har herjet med våre hunder og klovdyr i flere år skal vi også få orden på.

Flokkimmunitet er allerede på plass for oss i FNR. Selv har jeg for lengst bygd opp sterk immunitet mot Venstre, SV, Rødt og MDG og i tillegg mot de udemokratiske organisasjonene Noah og WWF.

Gaupejakt

1. februar var det klart for årets gaupejakt med en kvote på 82 gauper i seks av åtte rovviltregioner i Norge. Klima- og miljødepartementet avviste alle klager på rovviltnemndenes kvotevedtak og dermed var jakta i gang.

I Nordland var det åpnet for kvotejakt for første gang siden 2017. Denne gaupe falt i Vefsn 1. februar, med god hjelp av den 9. måned gamle finskstøveren Pippl.

FOTO: PRIVAT

Oversikt over de 33 første gaupefelt under årets jakt.

Dato	Gaupe	Kommune	Region
01.feb	Hanngaupe 16,0 kg	Vefsn	7
01.feb	Hanngaupe 11,6 kg	Rennebu	6
01.feb	Hunngaue 16,8 kg	Orkland	6
01.feb	Hunngaue 15,7 kg	Surnadal	6
01.feb	Hunngaue 17,7 kg	Sunddal	6
01.feb	Hanngaupe 19,0 kg	Steinkjer	6
01.feb	Hunngaue 19,0 kg	Nord-Aurdal	3
02.feb	Hanngaupe 15,5 kg	Grong	6
02.feb	Hanngaupe 17,2 kg	Lierne	6
02.feb	Hanngaupe 23,8 kg	Steinkjer	6
02.feb	Hanngaupe 15,5 kg	Snåsa	6
02.feb	Hanngaupe 19,5 kg	Nissedal	2
02.feb	Hanngaupe 20,0 kg	Siljan	2
03.feb	Hunngaue 18,0 kg	Saltdal	7
03.feb	Hanngaupe 20,7 kg	Heim	6
04.feb	Hanngaupe 21,0 kg	Orkland	6
04.feb	Hanngaupe 17,8 kg	Øyer	3
04.feb	Hunngaue 15,7 kg	Sør-Aurdal	3
04.feb	Hanngaupe 19,0 kg	Seljord	2
05.feb	Hunngaue 17,2 kg	Orkland	6
05.feb	Hunngaue 13,9 kg	Åfjord	6
05.feb	Hunngaue 14,9 kg	Sel	3
05.feb	Hunngaue 14,7 kg	Hægebostad	2
06.feb	Hunngaue 16,1 kg	Rennebu	6
07.feb	Hunngaue 11,9 kg	Lierne	6
07.feb	Hanngaupe 18,5 kg	Åfjord	6
07.feb	Hunngaue 14,6 kg	Birkenes	2
07.feb	Hunngaue 9,5 kg	Birkenes	2
08.feb	Hanngaupe 18,5 kg	Drangedal	2
08.feb	Hanngaupe 22,7 kg	Larvik	2
09.feb	Hunngaue 15,0 kg	Ål	2
12.feb	Hunngaue 14,5 kg	Grong	6
13.feb	Hanngaupe 19,0 kg	Ål	2

Du kan gi innspill til ny rødliste

Mot slutten av 2021 vil Artsdatabanken legge frem en ny utgave av Norsk rødliste for arter. Ekspertene er godt i gang med å gjøre vurderinger av arter for den nye rødlista.

Artsdatabanken startet i 2020 arbeidet med en ny og oppdatert rødliste, som skal være klar for lansering siste kvartal 2021.

Ekspertkomiteer gjør rødlistevurderinger

Arbeidet med å vurdere om arter skal rødlistes gjøres av 89 eksperter, som er fordelt på ekspertkomiteer for de ulike artsgruppene. Ekspertkomiteene startet arbeidet våren 2020.

Offentlig innsyn – mulighet for innspill

Når ekspertene er ferdige med revisjonen og kvalitetssikring vil Artsdatabanken åpne for offentlig innsyn i vurderingene. Det vil da være mulig for alle som skulle ønske det å komme med innspill som er relevante for rødlistevurderingene. Det offentlige innsynet er planlagt i 2021, og vil bli annonsert god tid i forveien på Artsdatabankens nettsider og sosiale medier.

KILDE: ARTSDATABANKEN.NO

I løpet av året kommer ny Rødliste 2021.

Naturindeksen: Kulturlandskapet har tapt mest artsmangfold

KYR: Storfe på utmarksbeite er ett av tiltakene for å opprettholde naturtypen åpent lavland.

FOTO: GEIR HARALD STRAND (NIBIO)

Forsker: Elena Albertsen
FOTO: ERLING FLØISTAD (NIBIO)

Svein Egil Hatlevik

Nylig publiserte Norsk institutt for naturforskning (NINA) Naturindeks 2020. Det er særlig to naturtyper som skårer lavt i indeksen, og det er skog og åpent lavland. Et annet og kanskje mer folkelig ord for «åpent lavland» er «kulturlandskap». For at åpent lavland skal kunne opprettholdes som naturtype og økosystem, må arealene skjottes gjennom beiting eller slått.

– Naturindeksen er et redskap for å måle tilstanden i norsk natur. Det er åpne kulturbetingede naturtyper som har gått mest ned i naturindeksen siden 1990. Det betyr at tilstanden til de indikatorene som representerer åpent lavland er blitt dårligere over tid, sier Simon Jakobsson, forsker hos NINA og prosjektleder for Naturindeks 2020.

Sju økosystemer

I naturindeksen ser forskere på tilstanden for biologisk mangfold i de store økosystemene fjell, skog, våtmark, åpent lavland, ferskvann, kystvann og hav. De naturtypene som finnes på landjorda, kalles «terrestriske naturtyper».

– Det som er mest kritisk for åpent lavland er opphør av ekstensiv skjøtsel i jordbruket og at vi taper areal til andre formål. Samtidig er det slik at arealinngrep er den største trusselen mot de fleste terrestriske naturtyper både nasjonalt og globalt, sier Jakobsson.

Både beiting i utmark og tradisjonell slått er eksempler på det Jakobsson omtaler som «ekstensiv skjøtsel».

Åpent lavland utgjøres som nevnt i stor grad av kulturlandskap. Derfor, forklarer Miljødirektoratet, er referansetilstanden her ikke satt til urørt natur, men definert med bakgrunn i et økosystem i god hevd, og med minimale andre typer av menneskelig påvirkning. For åpent lavland viser utviklingen en tydelig negativ trend siden 1990, men kurven har flatet ut noe de siste fem årene.

– Negativ utvikling for naturtypene kystlynghei og seminaturlig eng bidrar særlig til det lave nivået for åpent lavland. Det er i stor grad gjengroing på grunn av at kulturlandskap ikke holdes i hevd som forårsaker tap av naturmangfold her, forteller Hambro.

Effektivisering i jordbruket

Det er forskere ved Norsk institutt for bioøkonomi (NIBIO) som har hatt ansvaret for å kartlegge åpent lavland for Naturindeks 2020. Hos NIBIO har Rovdyr.org fått svar på en rekke spørsmål fra forsker Elena Albertsen.

– Indeksen for åpent lavland har gått jevnt nedover. Er det grunn til å forvente at den fortsetter med det? Hvor stor nedgang, i så fall?

– Utviklingen av naturindeksen for åpent lavland avhenger mye av jordbruks- og miljøpolitikken, samt markeds mekanismene i jordbruket. Effektiviseringen av jordbruket vil fortsette, og jordbrukslandskapet vil aldri gjenoppstå slik det var før 1950 med utbredte ekstensive metoder for matproduksjon. Men tilskuddsordninger og tilrettelagt skjøtsel og jordbruk kan bidra

til å opprettholde de viktige habitatene som fremdeles finnes i dag innenfor kulturlandskapet i åpent lavland, svarer Albertsen.

– Vil økt ekstensiv beiting være et relevant tiltak for å bedre situasjonen, i første omgang for å redusere tapet og i neste omgang ta vare på det rike biologiske mangfoldet?

– Ja, ekstensivt beite i åpent lavland er veldig bra for det biologiske mangfoldet. Opphør av beite i åpent lavland kan føre til gjengroing om ikke vegetasjonen blir fjernet på andre måter. Dette vil resultere i at mange arter blir utkonkurrert og forsvinner, svarer Albertsen.

– I hvilken grad er det en motsetning når det gjelder økt ekstensiv skjøtsel av semi-naturlige landskap og moderne landbruksdrift av andre arealer?

– Det trenger ikke være en motsetning. Det er mange matprodusenter som driver med både ekstensiv skjøtsel og moderne landbruk. Men generelt har moderne landbruksdrift bidratt til at mindre areal har ekstensiv skjøtsel. Vi kan ikke forvente at jordbruket blir mindre moderne og går tilbake til en situasjon som vi hadde for 80 år siden hvor ekstensive metoder var svært utbredt; det er ikke realistisk. Målet er heller å finne gode måter å kombinere moderne landbruksdrift og skjøtsel av semi-naturlige naturtyper, svarer Albertsen.

NORDLAND: REINDRIFTSSAMER

desperate etter store rovdyrtap

 Svein Egil Hatlevik

– Reindrifta er en samisk kulturnæring. Med den utviklinga som er nå, er vi vitne til en sakte avvikling av reindrifta i dette området.

Det sier Nils Johan Kappfjell, leder for Voengel Njaarke reinbeitedistrikt, det sørligste og nest største av reinbeitedistriktene i Nordland fylke.

Han mener det er flere rovdyr i beiteområdene enn det som blir registrert, og at rovdyra tar flere reinsdyr enn det som blir erstattet. Kappfjell er svært urolig for hva framtida vil bringe.

FORTVILET: Nils Johan Kappfjell er leder for Voengel Njaarke reinbeitedistrikt, det sørligste og nest største av reinbeitedistriktene i Nordland fylke.

FOTO: ELEN KRISTINA UTSI

– Min familie og mitt folk blir fordrevet. Det er alvorlig, sier Kappfjell.

Anker for samisk kultur

Han viser til at den samiske kulturen og reindrifta er beskyttet av internasjonale konvensjoner som beskytter urfolks rettigheter, blant dem ILO-konvensjon 169.

– Det er beklagelig og merkelig at den norske staten bare sitter og ser på. Jeg ser på mine barn og lurer på om de er siste generasjon som holder på med reindrift. Skal vi henvises til historiebøkene? I sør-samisk sammenheng har reindrifta en stor betydning, det er ankeret for den samiske kulturen, sier Kappfjell.

Reinbeitedistriktet er i inneværende reindriftsår nede i en kalvetilgang på 25 prosent etter tap. Med andre ord er de resterende 75 prosentene av kalvene borte. Fem prosent er naturlig tap og de resterende 70 er etter hva reieneierne kan begripe tatt av gaupe, jerv eller ørn.

Det øvre reintallet, altså det maksimale antall dyr de kan ha, er 2400 dyr, fordelt på seks siidaandeler. Det betyr at hver de seks reieneierne i beitedistriktet kan ha 400 dyr.

Gjennomsnittet for de siste 17 årene er at Voengel Njaarke har 623 kalver etter tap. Det er et gjennomsnittlig tap på 1083 rein årlig. Det gjennomsnittlige antall dyr som sendes til slakt, med kalver og voksne dyr, er på 684 rein.

Utvikling skyter fart

De siste årene har tapsutviklingen gått raskere enn den har gjort tidligere; slakteuttaket har sunket betraktelig på kort tid og tap av rein har økt.

– Om tapene fortsetter å være som de har vært de tre siste årene, er det en altfor stor rovdyrbelastning. Vi må spørre oss om det går an å fortsette å leve slik. Vi håper at staten vil lytte til oss, sier Kappfjell.

– Andre steder i landet har det også vært konflikt mellom staten og reindrifta. Denne konflikten har gått ut på hvor mange reinsdyr det reelt sett er før til på beite. Blir det for mange dyr i forhold til beitegrunnet, blir resultatet tynne og svake dyr. Er det slik i Voengel Njaarke?

– Nei, slik er det ikke. Når Mattilsynets veterinærer kontrollerer reinsdyra før de skal slaktes, har vi ennå ikke opplevd annet enn at det er sterke, kraftige dyr, og de høyeste vektene på slaktedyra. Vi ligger i det øverste sjiktet av kvalitet på dyr i Norge, sier han.

Kappfjell sitter også i Rovviltnemnda i Nordland som representant for Sametinget. Det er også en inngangsport til å få oversikt over hvordan de andre reinbeitedistriktene i Nordland strever med rovdyr i beiteområdene.

Samlet uttalelse

I høst leverte alle de tolv reinbeitedistriktene i Nordland inn en felles uttalelse til

det som da gikk under navnet Fylkesmannen, men som etter nyttår har fått navnet Statsforvalteren.

Uttalelsen tar for seg hvordan rovvilt fører til store tapstall og lite slakting av rein i Nordland. Reintallet og produksjonen har gått nedover i flere år og den negative trenden har blitt stadig sterkere de siste årene.

«Reinen er rovviltets viktigste byttedyr i Nordland. Ville byttedyr som hare og rype har forsvunnet mange steder. Hvis rovvilt skal overleve i Nordland, må reinen overleve», heter det i uttalelsen fra reinbeitedistriktene i Nordland.

Reindrifssamene krever blant annet større uttak av jerv, gaupe og ørn i alle reinbeitedistrikter og at planlagte utvidede yngleområder for bjørn i fylket ikke blir noe av.

«Vi har ikke bærekraft til å føre og holde i live enda en rovdryrart», skriver de tolv reinbeitedistriktene i uttalelsen.

Reinsdyrene til Voengel Njaarke-distriktet beiter både sør i Nordland og i nordlige deler av Trøndelag fylke. Også rovdryra som forsyner seg av reinflokkene beveger seg på tvers av fylkesgrensa. Det fører til problemer, mener Kappfjell, for rovdryr som i stor grad tar tamrein i Nordland, blir registrert feil sted.

DØD: Gaupe går gjerne etter bakparten på reinsdyra.

FOTO: NILS JOHAN KAPPFJELL

– Dokumentasjonen av rovdryra er for dårlig i vårt distrikt, og det gjør at vi faller mellom to stoler, eller to fylker om du vil. Vi har mistet så altfor mye rein de siste årene og trenger svar fort. Vi er avhengige av at det blir bedre samarbeid om bestandsregistrering mellom de to fylkene, sier Kappfjell.

– Er det mulig at reinsdyra forsvinner på andre måter? At de blir drept av tog, biler eller som følge av andre typer ulykker?

– Vi har veldig bra oversikt når det gjelder vei og tog, og det er forsvinnende lite tap

til drukning og fallulykker og denslags. De ganger det skjer trafikkulykker, får man i all hovedsak vite om det. Jeg vet jeg har mistet to rein i et snøskred, men det blir snakk om promilleandeler. Vi har avlet fram dyr som klarer seg bra på egen hånd, og reindriften følger dyras trekkmonster, sier Kappfjell.

Stor økning

I reindriftsåret 2005/2006 søkte Voengel-Njaarke om erstatning for 896 reinsdyr, men fikk erstatning for 313 dyr, rundt 920 000 kroner. I 2018/2019 var tallet oppe i 509 erstattede reinsdyr og en

FORNESET: Under sist gaupejakt løp denne gaupe over fylkesgrensa til Nordland. Siden det var kvote i Trøndelag, men ikke i Nordland, kunne ikke gaupe felles. FOTO: NILS JOHAN KAPPFJELL

DØD: Dette reinsdyret er tatt av gaupe.

FOTO: NILS JOHAN KAPPFJELL

ÅRSAINDALEN: Dette bildet av en jerv er tatt med viltkamera i beiteområdene til Voengel Njaarke reinbeitedistrikt.

FOTO: PRIVAT

DØD: Jervespor forteller tydelig hvem som har tatt livet av dette reinsdyret.

FOTO: NILS JOHAN KAPPFJELL

erstatningssum på mer enn 2,9 millioner kroner. Da hadde Voengel-Njaarke søkt om å få erstattet 1204 dyr.

Øyvind Skogstad, seniorrådgiver ved Klima- og miljøavdelingen hos Statsforvalteren i Nordland, sier til Rovdyr.org at tapsutviklingen er veldig krevende både for Voengel Njaarke og flere andre reinbeitedistrikter i Nordland.

- Vi har sett at utviklingen har pågått over noen år. Av rovvilt er det gaupe og jerv som er de største skadevolderne, men også en del kongeørn. I en del reinbeitedistrikter er det et betydelig sprik mellom det vi erstatter og det reieneierne søker om, og i det ligger det naturligvis en konflikt, sier Skogstad.

Seniorrådgiveren sier at Fylkesmannen ikke klarer å sannsynliggjøre at alle tapene skyldes rovdyr innenfor det regelverket og de forskriftene som må følges.

- Det er ingen tvil om at rovdyr i mange tilfeller er den største enkeltårsaken til tap, men ut fra den kunnskapen og de dataene vi har, så må tapsårsakene være mer sammensatte enn bare rovdyr, sier Skogstad.

Uenige om antall

Dialogen med reindriftnæringa preges av uenighet om tallgrunnlaget for hvor mye rovdyr det er i området knyttet til både gaupe og jerv.

- I Voengel Njaarke reinbeitedistrikt, særlig på vinterbeitene ut mot kysten, ser vi at

reindriftnæringa mener det er mer jerv enn hva som blir registrert, sier Skogstad.

- Hvordan vil du karakterisere en situasjon hvor kalvetilgangen er på 25 prosent?

- Det er ingen tvil om at det er veldig lavt, og det innebærer at det blir vanskelig å både kunne slakte dyr og beholde dyr for påsett. Det er nok god grunn til å anta at tapene for inneværende reindriftnæring er høyere for Nordland totalt sett enn mange tidligere år. Det skyldes også den krevende vinteren og våren vi hadde i år.

Høye slaktevekter

Anders Braa er seniorrådgiver i Miljødirektoratet.

- Er det noe dere kan gjøre for å bedre situasjonen i reinbeitedistriktet?

- Generelt er vi i en slik rolle at vi ikke kan love noe som helst for vi gjør et konkret vedtak. I dette tilfellet ville det i så fall vært aktuelt med ekstraordinært uttak av jerv. Det er et tiltak vi bruker mange steder i landet med utgangspunkt i spesifikke vurderinger av skader på tamdyr, bestandsmål i regionen og andre faktorer, sier Braa.

- I dette reinbeitedistriktet er det en del diskusjoner som har med bestandsovervåking å gjøre, og det å påvise tapsårsaker er en utfordring i området. For oss i Miljødirektoratet er det uklart hva tapene skyldes, og det har vi fortsatt ikke noe klart svar på, sier han.

- Hva er det som gjør at det blir vanskelig for direktoratet å ta stilling til hva tapene skyldes?

- Generelt er det slik at vi må anta at det kan være andre tapsårsaker inne i bildet. Når det gjelder kalvetilgangen, kan det være uklart hvor mange kalver som blir født og som overlever. Det varierer blant annet med beitekvaliteten. Og det aller meste av tapet er ikke påvist, så man må gjøre vurderinger for å finne ut hva som er sannsynlige tapsårsaker, sier Braa.

- Men om slaktevektene er høye, betyr vel også det at beitekvaliteten er god?

- En generell betraktning er at gode slaktevekter på simler året før tilsier at en bør ha god kalvetilgang, sier Braa.

ÅTEJAKT: Etter 20 netter på vakt ved åtet fikk en jeger skutt denne jervetispa på 10,8 kg i Dindalen i Oppdal.

På kanten av stupet

 Åsmund Ystad

Regjeringen har funnet balansen mellom beitenæring og rovvilt. For reindrifta i Nordland er det en balansegang stadig nærmere kanten av stupet.

Myndighetene tror ikke på reindriffts erfaringer med rovvilt og viser til behov for mer forskning.

Slik blir det selvfølgelig mistillit av.

Forvaltningsplanen for region 7 – Nordland er en historie for seg selv. Rovviltnemndenes myndighet til å lage forvaltningsplan er satt under press. Etter mye fram og tilbake har Klima- og miljødepartementet «kalt inn» forvaltningsplanen. De har selv overtatt ansvaret for å ferdigstille en plan som tar de nødvendige hensyn både til beitenæringene og til rovviltet.

Departementets misnøye med Rovvilt-nemnda i Nordland har vart i mange år. Misnøyen skyldes en forvaltningsplan med en soneinndeling for de ulike rovdyrartene som gir en uklar soneforvaltning.

Og uklar soneforvaltning er siste sort for dagens regjering, deres politikk er en tydelig og forutsigbar soneforvaltning. Selv ikke Riksrevisjonens kritikk av sonering som et dårlig verktøy for reindrifta gjorde inntrykk på Klima- og miljødepartementet.

Alle lokale stemmer har pekt på det umulige med å dele opp lange smale Nordland fylke i store sammenhengende rovdryrområder, i god avstand fra beitedyras arealer. Rovdyrforskere i NINA har i diplomatiske vendinger kalt utfordringene svært krevende.

Reineiere og beitebrukere trenger ingen akademisk utdannelse for å skjønne at det fullstendig umulig å skille beitedyra fra rovdyra med store forekomster av rovdyr og kongeørn i Nordland, et om mulig enda større rovdyrtrykk fra Sverige, og Atlanterhavets skjærgård få mil vestover.

Men Klima- og miljødepartementet viker ikke en tomme. De vedtatte bestandsmålene i Nordland står fast. Også kravet om tydelig sonering. I virkelighetens verden er ikke dette gjennomførbart uten at tamreindrifta skvises ut og beitedyra flytter innendørs. Men det strider både mot stortingsvedtak og internasjonale urfolksforpliktelser.

Og det blir ikke bedre av at lettere uttak av kongeørn som gjøre skade ligger flere forskningsrapporter inn i framtida, på tross av at Stortinget allerede i 2017 ba forvaltningen starte praktiske forsøk.

Framtida for beitebruken og rovviltet i Nordland ligger fortsatt på departementets bord. Departementet ønsker å ferdigstille forvaltningsplanen i samarbeid med lokale myndigheter og ikke minst reindrifta. Men

Norske reindriftssamers landsforbund og Sametinget sa nettopp takk for laget, på grunn av manglende tillit til departementets vilje til å bedre forholdene for næringa.

Hva som kommer fra departementet er uvisst. Men sannsynligvis vil nye kart vise et fylke som fortsatt er langt og smalt.

Statssekretær Maren Hersleth Holsen er hittil siste Venstre-politiker i Klima- og miljødepartementet som har gitt sitt bidrag til økt mistillit. I et intervju til NRK Sapmi 2. februar, om situasjonen i Nordland, sa hun at Regjeringen mener at det er balanse mellom beitenæringen og rovvilt og at det er uaktuelt å minke bestandene av rovvilt. Uttalelsen førte til at NRL og Sametinget sa takk for seg i pågående konsultasjoner om ny forvaltningsplan i region Nordland.

FOTO: KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENTET

Lisensjakt på jerv

 Åsmund Ystad

Lisensjakta på jerv ble avsluttet 15. februar. Fra jaktstart 10. september og fram til da var det registrert 64 døde jerver, 59 felt på lisensjakt, tre på skadefelling og to jerver påkjørt og drept av toget.

Men årets jaktkvote var på 140 jerver, en høy kvote som var et resultat av mange år med mange jerveynglinger, langt over Stortingets vedtatte bestandsmål på 39 årlige jervekull.

Mer effektiv jakt, men

Jakt med hund har effektivisert jakta. Og det er åpnet for bruk av lys på åte og bruk

av elektronisk varsling fra jervebås. Men på tross av dette er under halvparten av kvota fylt med vanlig lisensjakt.

Med en stor restkvote forventer vi at SNO får en travel seinvinter og vår med helikopter og spade til skadefelling og hiuttak, i et nytt forsøk på å redusere bestanden ned til vedtatt bestandsmål.

Kartlegging av ulve-DNA ventes klar i desember

ALLE SKAL MED: Ulver fra hele utbredelsesområdet til arten *Canis lupus* er med i NTNU Vitenskapsmuseet sitt DNA-prosjekt. Her en ulv i Alaska.

FOTO: BLACKBURN PHOTO (CC BY 2.0)

SKAPTE DEBATT: Denne ulvevalpen ble felt i Kynna-reviret i januar. Utseendet skapte diskusjoner om det var en ekte ulv eller en blanding av ulv og hund.

FOTO: PRIVAT

NTNU Vitenskapsmuseet lanserer en stor utstilling om ulv til seks millioner kroner samtidig som de legger fram en omfattende oversikt om det genetiske opphavet til ulv i Skandinavia.

Tekst: Svein Egil Hatlevik

I desember skal NTNU Vitenskapsmuseet etter planen legge fram resultatet av en omfattende kartlegging av ulvens genetiske historie. Samtidig åpner museet en ambisiøs utstilling med budsjett på seks millioner kroner. Halvparten av pengene kommer fra Miljødirektoratet, mens museet selv står for resten.

Stortinget ba i 2016 om en ny uavhengig utredning av den genetiske opprinnelsen til ulvestammen i Norge og ga direktoratet i oppgave å sette utredningen ut på anbud. Direktoratet bestilte en analyse som ser på mest mulig av arvematerialet, såkalt helgenomsekvensering. Høsten 2018 vant NTNU Vitenskapsmuseet anbudskonkurransen.

– Vi er godt i rute til tross for koronapandemien og satser alt vi kan på å rekke fristen, sier Hans K. Stenøien, professor ved Institutt for naturhistorie på NTNU Vitenskapsmuseet.

– Prosjektet har samlet inn prøver fra så å si hele utbredelsesområdet til arten *Canis lupus*, og vi har skaffet tilgang til et fantastisk materiale. Vi kommer til å analysere et sted rundt 1100 og 1200 prøver, de fleste av dem fra Fennoskandia og Russland, sier han.

Trøbbel i St. Petersburg

Vitenskapsmuseet har invitert forskere fra rundt om i verden til å levere prøver fra ulv. I bytte mot prøvene får andre forskningsinstitusjoner medforfatterskap på vitenskapelige publikasjoner og tilgang til alle data fra sekvenseringen.

Det har gitt bedre resultater enn forskerne har håpet på. Likevel har det vært noen skjær i sjøen. Rundt 200 prøver av vev, pels og skjelettdeleer ligger fortsatt fast i St. Petersburg i Russland.

– Vi hadde så å si koffertene pakket for å reise til St. Petersburg like før koronautbruddet for å gjøre

analysene der. Vi har prøvd alt vi kan, men prøvene ligger på vent og enn så lenge skjer det ikke mye. Vi sliter med treghet i det russiske systemet og nedstengte forskningsinstitusjoner, sier Stenøien.

Prøvene som sitter fast kommer hovedsakelig fra nord og nordvestlige Russland. På den annen side har prosjektet fått tak i prøver som er flere tusen år gamle, som det gjenstår å se om lar seg analysere.

For store og små

Det er Kristin Tiller, prosjektleder ved Vitenskapsmuseet, som har ansvaret for å lage utstillingen som skal ledsage forskningsrapporten. Utstillingen skal først settes opp i Trondheim, men er også tenkt satt opp flere andre steder i landet etter hvert.

Hun forteller at utstillingen enn så lenge jobber med å knytte til seg samarbeidspartnerne, utarbeide design og samle inn ulike objekter til framvisning.

– Vi har høye ambisjoner og legger inn mye ressurser. Vi har mange historier vi ønsker å tilgjengeliggjøre. Vi må nå ut til mange ulike grupper: Vi må engasjere familier, de spesielt interesserte, de som har god tid og de som har liten tid, sier Tiller.

– Det er heller ikke alt vi kan vise fram til alle. Vi ønsker for eksempel å ta hensyn til dem som ikke vil at små barn skal få se bilder av ulvejakt.

– Hva med dem som mener at ulvejakt er noe som barn bare har godt av å se?

– Vi kommer nok ikke til å sette opp vakter som skal passe på aldersgrenser. Men vi vil sørge for at ingen dumper borti noe de ikke ønsker å se, sier Tiller.

Hun ser for seg å legge til rette for alt fra at de som ønsker, skal kunne ta på en ulvepels til å kunne snakke balansert om konfliktene rundt ulven i samfunnet.

– Ambisjonen her er at ingen skal føle seg trygg for å bli provosert. Vi prøver å være balansert, men må selvsagt regne med at noen vil mene noe annet enn oss. Folk kommer til å ha forventninger, og de fleste vil nok

FORMIDLING: Professor Hans Stenøien og prosjektleder Kristin Tiller ved NTNU Vitenskapsmuseet skal lansere utstilling i desember.

FOTO: PRIVAT OG NTNU VITENSKAPSMUSEET

få noe annet enn det de forventer. Slik må det bli i en konflikt hvor alle uansett er farget av sitt eget syn.

– I prosjektbeskrivelsen står det om at dere vil ta for dere forholdet mellom ulven og «menneskets beste venn». Men ulven er vel ikke det samme som «menneskets beste venn»?

– Hunden er jo en domestisering av ulv. Jeg tror at overraskende mange kanskje ikke vet det. Vi ønsker jo også å ta for oss bredere temaer, blant dem hvordan evolusjon fungerer. Der er avl på hund et eksempel på tvungen evolusjon, i motsetning på evolusjon blant ville dyr. Mange hunderaser er avlet på utseende, som kan gå på bekostning av helsa for hundene. Det er ett ytterpunkt i evolusjonen, så er evolusjon uten menneskelig innblanding de andre ytterpunktet, sier Tiller.

– En del av utstillingen er rettet mot barn. Her ser vi for å ta opp temaer som: Hva er et rovdyr? Hva er en ulv? Hva er en hund? Sånne ting som at ulven har to lag med pels, for eksempel. Så blir det mer komplekst når vi kommer forbi den biologiske biten og videre inn i samfunnsmessige spørsmål.

Vil unngå «Yellowstone-fella»

Det er professor Stenøien som har det faglige ansvaret for utstillingen, og som skal kvalitetssikre at det som blir kommunisert om eksempelvis ulvens rolle i økosystemer er riktig.

– Bakgrunnen for at dette prosjektet ble bestilt av Stortinget i utgangspunktet er debatten om hvorvidt ulven er ulovlig utsatt

eller ikke. Ville dere ha satt i gang et slikt utstillingsprosjekt om dere hadde funnet empiri som tyder på at ulven faktisk er ulovlig utsatt i Skandinavia?

– Da skal jeg love deg det hadde blitt utstilling. Det ville nok blitt en ganske utrolig utstilling med vanvittige besøkstall, sier Stenøien.

– Uansett hva du mener i konflikten, så synes de aller fleste at ulver er flotte dyr. Vi skal formidle om ulvens rolle i økosystemet, om dens plass menneskelig historie og kultur. Det kan man gjøre uten å ta parti for eller imot ulv i Norge. Vi kommer til å foreta en grundig behandling av konflikten som den utspiller seg her til lands og belyse fra alle sider. Jeg tror de fleste kommer til å føles seg litt sparket på skinnleggen uansett standpunkt, sier han.

– Når du nevner ulvens rolle i økosystemet, er det lett å tenke at dere kommer til å fortelle historien om ulvens mirakuløse virkning på økosystemet i nasjonalparken Yellowstone i USA?

– Vi kommer ikke til å gå i «Yellowstone-fella». Vi er fullt klar over at historien om ulvens tilbakekomst til Yellowstone er blitt betydelig nyansert. Det er også slik at forskere har funnet få eller ingen vesentlige økosystemeffekter av at ulven er kommet tilbake til Norge og Sverige. Det må antagelig veldig mange flere ulver for at noe slikt skal være mulig. Jeg kan love at vi ikke vil drive ensidig romantisering. Samtidig skal vi utfordre myter på begge sider av ulvedebatten, sier Stenøien.

Lisensjakt i ulvesonen: EI TIDSLINJE

28. AUGUST 2020

Rovviltnemndene for Hedmark (region 5) og Oslo, Akershus og Østfold (region 4) vedtar å felle 12 ulver utenfor ulvesonen i sine regioner og utsetter vedtak om jakt innenfor sonen fordi det er fremmet forslag om å ta ut grensereviret Rømskog.

21. DESEMBER 2020

Klima- og miljødepartementet opprettholder vedtaket om felling av ulvene i revirene Aurskog og Kynna. Vedtaket om lisensfelling av ulvene i revirene Hernes, Hornmoen og Rømskog blir opphevet. Lisensfellingkvoten er satt til åtte ulver i Kynna og to ulver i Aurskog.

1. JANUAR 2021

Lisensfelling kan begynne. Fylkesmannen har fått nytt navn og heter nå Statsforvalteren. Statsforvalteren i Innlandet øker kvota i Kynna til ti individer. Tre ulver blir felt i Kynna-reviret og to skutt i Aurskog-reviret.

3. JANUAR 2021

Én ulv felt i Kynna.

7. JANUAR 2021

Statsforvalteren utvider kvota i Kynna 10 til 11 dyr. Én ulv blir felt.

12. JANUAR 2021

Det blir felt én ulv i Aurskog-reviret.

23. JANUAR 2021

Nok en ulv skytes i Aurskog.

Svein Egil Hatlevik

8. OKTOBER 2020

De to rovviltnemndene vedtar at alle ulvene i revirene Kynna, Hornmoen, og Hernes i Innlandet fylke samt Rømskog og Aurskog i Viken fylke kan skytes.

30. DESEMBER 2020

Fylkesmannen i Viken øker kvota i Aurskog til tre individer.

2. JANUAR 2021

Det skytes tre ulver i Kynna-reviret og én i Aurskog-reviret. Kvota i Aurskog-reviret økes fra tre til fire dyr.

6. JANUAR 2021

To ulver skytes i Kynna.

9. JANUAR 2021

Ulv nummer elleve blir felt i Kynna.

22. JANUAR 2021

Én ulv skytes i Aurskog.

1. FEBRUAR 2021

Jakta stoppes i Aurskog. Grunnen er ulvene som ble felt henholdsvis 22. og 23. januar tilhører en annen familiegruppe enn den som hittil har utgjort Aurskog-reviret.

VIKTIG: Flagglinjer er ett av de viktigste redskapene under ulvejakt. De henges opp i en ring rundt der hvor ulvene er observert og har til hensikt å få ulven til å holde seg innenfor et visst område.

FOTO: FELLINGSLAGET I AURSKOG

AURSKOG ULVER: Disse to ulvene ble felt i Aurskog-Høland kommune under jaktas første dag.

FOTO: SVEIN EGIL HATLEVIK

SLITASJE: Det er mulig å være uenig om mye i debatten om ulv, men det er trolig konsensus om at ulvetilværelsen går hardt ut over tennene.

FOTO: FELLINGSLAGET I KYNNA

Denne ulven ble skutt i Kynna-reviret 3. januar.

FOTO: FELLINGSLAGET I KYNNA

SKUTT: Denne ulven ble skutt i Aurskog-reviret, men det skulle senere vise seg at den ikke tilhørte samme familiegruppe som lederparet.

FOTO: FELLINGSLAGET I AURSKOG

Ulven «Lucky» endte livet i havkanten

Etter at det først ble gitt skadefellingsløyve på en ulv i Naustdal kommune i Vestland etter skader på åtte sau og lam 7. juli 2018, har ulven «Lucky» levd et utrygt liv – den har unnslettet jakt i to og et halvt år, og nettopp derav tilnavnet «Lucky».

Fredag 15. januar ved 15.30-tida ble ulven felt i Hyllestad kommune i Ytre Sogn. Det skjedde etter at Miljødirektoratet vedtok

ekstraordinært fellingsforsøk i regi av SNO, med helikopter og bistand fra mannskap med hunder på bakken.

– Dette er nok første gangen jeg har vært med på å skyte en ulv som har vasset i saltvann mens vi har hengt etter den, sier Lars Gangås, fellingsleder i Statens naturoppsyn (SNO) til Rovdyr.org.

KILDE: WWW.ROVDYR.ORG

Lucky.

FOTO: LARS GANGÅS
STATENS NATUROPPSYN

Ekspertpanel anbefaler ikke jerv som skrantesjuka-løsning

Aktuelt

Det vil bli svært krevende å stanse spredning av skrantesjuka i Norge. Slik lyder hovedbudskapet i en rapport fra Vitenskapskomiteen for mat og miljø (VKM) som ble offentliggjort i januar.

Rapporten ventes å bli et viktig kunnskapsgrunnlag for videre håndtering av skrantesjuka etter at den fryktede prion-sjukdommen ble påvist hos en villreinbuk på Hardangervidda i fjor høst.

Siden da har det vært foreslått at det å få jerven tilbake til Hardangervidda kan være et effektivt tiltak mot spredning av skrantesjukan. Ideen om jerv, en «fjellets renovatør», som virkemiddel mot sykdomsspredning har vært formidlet av blant andre NRK, Nationen og magasinet Harvest.

I VKMs rapport er konklusjonen etter en gjennomgang av tilgjengelig kunnskap om

Villrein. FOTO: ARNSTEIN RØNNING

samspelet mellom rovdyr og spredning av skrantesjuka at:

«Et [...] tiltak som kunne oppnå et selektivt utvalg av syke dyr, ville teoretisk sett være å innføre rovdyr som jerv eller ulv

til Hardangervidda. Effekten av dette er svært usikker, og det anses ikke som et relevant tiltak.»

KILDE WWW.ROVDYR.ORG. DER KAN DU LESE EN LENGRE ARTIKKEL OM TEMAET.

Tre år gammel ulvejakt i Høyesterett

Høyesterett har satt av dagene 3. – 9. mars i år til ankebehandling av saken WWF mot staten om lovligheten av lisensfelling av ulv for tre år siden.

Åsmund Ystad

Lagmannsrettens flertall på to dommere fant at Klima- og miljødepartementets vedtak 1. desember 2017 om uttak av ulvene i revirene Julussa og Osdalen (utenfor ulvesonen) i Hedmark var ugyldig på grunn av feil rettsanvendelse.

En samlet lagmannsrett fant at vedtaket om uttak av streifulver utenfor ulvesona var gyldig.

Både staten og WWF anket dommen. WWF vil ha omstøtt lagmannsrettens vurdering av at felling av streifulver utenfor ulvesonen er gyldig, mens staten v/ Klima- og miljødepartementet anket lagmannsrettens vurdering av at vedtaket om felling av ulv i revirene Julussa og Osdalen var ugyldig.

Høyesterett har satt av fem dager til ankebehandlingen som starter 3. mars. Utmarkskommunenes sammenslutning er partshjelp

FOTO: HØYESTERETT

for staten sammen med Norges Bondelag, Norges Skogeierforbund og Norskog.

Når Høyesterett har tatt saken til behandling, vil det forhåpentligvis gi en avklaring av forholdet mellom Bernkonvensjonen og norsk rovviltforvaltning. Blant de spørsmål som skal vurderes, er om den sørsandinaviske ulvestammen skal vurderes samlet, og forståelsen av naturmangfoldloven § 18 bokstav c.

KILDE: USS

Stortinget ble lurt igjen

Tre års arbeid med oppdrag uten mening

Bjørn Skåret, Trysil

I april 2017, som en etterdønning etter det voldsomme oppgjøret mellom stortingsflertallet og statsråd Vidar Helgesen om oppfølgingen av ulveforliket av 2016, vedtok Stortinget å be regjeringen «foreta en faglig gjennomgang av den norske delbestanden av ulv.» Trolig var oppdraget en direkte følge av det som skjedde på en lukket høring som Energi- og miljøkomiteen holdt i Stortinget i mars 2017 hvor flere jurister og førsteamanuensis Petter Wabakken fra Evenstad hadde innlegg.

Her sa Wabakken at det aldri hadde vært noen faglig gjennomgang av den norske ulvebestanden, og at det var en stor mangel. Og så har vel noen tatt ham på ordet og laget sak av det. Det er helt utrolig!

For å si det enkelt: Det burde være ganske innlysende at en ikke kan bedrive bestandsforskning med mening på en delbestand. En kan jo forske, det er så, men resultatet kan ikke brukes til noe. Hvem har ansvaret for slikt tøv?

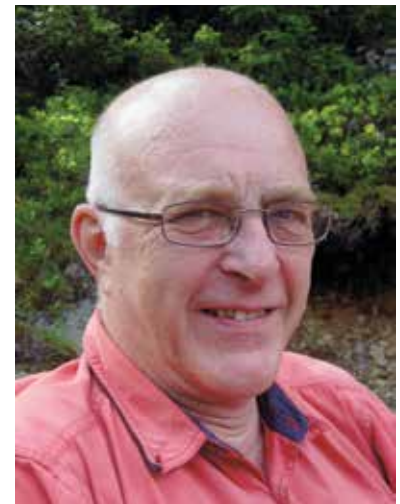
«Den norske ulvebestanden» har vært et nyttig begrep i vernesidens ulike forsøk på å forpurre de deler av «rovviltforliket» som de ikke liker. Med god hjelp av mikro-partienes statsråder og deres byråkrater. Men noen ganger strekker de det for langt. Den norske ulvebestanden som begrep kan gjøre seg godt på en «rødliste» over truede arter så lenge det bare blir brukt som en form for besvergelse eller definert i en fotnote som «sørskandinavisk». Men når en ber forskere i fullt alvor om å foreta en «faglig gjennomgang» av fenomenet, oppstår problemer. For forskerne har ikke

andre verktøy enn slike som brukes til å måle og veie. Magi hører ikke hjemme her.

Så seint som i regjeringen Solbergs forslag til statsbudsjett for 2021 holdes det fast ved at det vil bli levert en faglig gjennomgang av den norske delbestanden av ulv dette året. Det er grunn til å tro at dette er skrevet mot bedre vitende. For allerede i mars 2020 var temaet blitt behandlet av internasjonale forskere og eksperter på et seminar, arrangert av Høgskolen Innlandet på oppdrag av Miljødirektoratet. Men rapporten fra seminaret kom formelt departementet først i hende med brev og tilråding fra Direktoratet den 15. oktober 2020. Her blir det klart og tydelig konkludert med at en levedyktighetsanalyse av den norske ulvebestanden isolert sett ikke er meningsfylt.

En av deltakerne på Evenstad var den pensjonerte generalsekretæren i Europarådets miljøvernnavdeling, Eladio Fernandez-Galiano. I februar 1996 redegjorde han om Norges forpliktelser etter Bernkonvensjonen på et lukket møte i Miljøverndepartementet. Det eneste som kom ut fra det, var en løgnaktig avisartikkel av en av innleiderne, Viggo Ree, som tilla Galiano den oppfatning at Norge måtte bygge opp egne levedyktige bestander av ulv og bjørn. Galiano hadde tvert imot gjort det klart at det ikke forelå noe krav om «levedyktige» nasjonale ulvebestander. Men det fikk ingen utenfor møterommet vite før jeg skrev om det i boka «Hvordan vi blir lurt» (Fregn Forlag 2016).

Gjensynet med det gamle spøkiset på et nytt lukket møte 24 år senere må ha vært

Bjørn Skåret

en underlig opplevelse for den tidligere generalsekretæren.

Det er ellers verdt å minnes at da Stortinget i 2016, som en del av ulveforliket, vedtok at det skulle gjennomføres en genetisk undersøkelse for å finne ut av den sør-skandinaviske ulvens opprinnelse, ble det møtt med kritikk, hån og tidvis sjikane fra både forskere og miljøvernere. At det samme Stortinget ett år senere ble rundlurt av ledende norske rovvilfforskere til å be om en levedyktighetsanalyse av en delbestand, ble imøtesett med håp og spenning fra flere av de samme kritikerne.

Resultatet av den genetiske undersøkelsen som NTNU nå gjennomfører, må vi vente på enda ett år. Men oppdraget fra Stortinget om en faglig gjennomgang av den norske delbestanden av ulv er allerede opplest og vedtatt som meningsløst.

KLAR TIL BRUK: Ti tusen meter flaggline

Åsmund Ystad

FNR Ringsaker lokallag har kjøpt inn 10.000 meter flaggline til bruk til ulvejakt.

Flagglina er montert på tromler og klar til bruk. Ringsaker lokallag har også investert i en bilhenger der tromlene med flaggliner står klar.

– Vi har gjort dette for å kunne tilby nødvendig utstyr til ulvejakt i Ringsaker og omegn sier Geir Atle Aas, leder i FNR Ringsaker lokallag.

– Målet vårt er å tilby lisensjegere og lokale skadefellingslag å bruke utstyret når det er behov. Lokallaget har en person som er ansvarlig for henger og utstyr slik at det kan ivaretas på best mulig måte, og enkelt kunne legge til rette for det om utstyret ønskes brukt utover Ringsaker sine områder.

– Det er bare å ta kontakt så stiller vi hengeren med flaggliner klar til bruk, sier Geir Atle Aas.

10.000 meter flaggliner på tromler vil bli lagret i en egen ulvejakhenger, klar til bruk

FOTO: FNR RINGSAKER LOKALLAG

Tipping for ny rovdyrpolitikk, påmelding med SMS

Du kan gi din grasrotandel fra
Norsk Tipping til lokallag i
Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk

**GRASROT
ANDELEN**
NORSK TIPPING

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk - Østfold lokallag
Send SMS «Grasrotandelen 912159078» til 60000

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk - Ringsaker lokallag
Send SMS «Grasrotandelen 994021265» til 60000

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk—Glåmdal lokallag
Send SMS «Grasrotandelen 922937699» til 60000

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk - Hallingdal lokallag
Send SMS «Grasrotandelen 918919597» til 60000

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk - Lesja og Dovre lokallag
Send SMS «Grasrotandelene 919017112» til 60000

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk—Oppdal og Rennebu lokallag
Send SMS «Grasrotandelen 912499383» til 60000

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk—Gauldal lokallag
Send SMS «Grasrotandelen 913027124» til 60000

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk—Nord-Østerdal lokallag
Send SMS «Grasrotandelen 922406189» til 60000

Landsmøte i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk gjennomførte digitalt landsmøte lørdag 14. februar.

Åsmund Ystad

Etter flere utsettelse i påvente av muligheten til å treffes og gjennomføre et fysisk landsmøte for 2020, innså vi til slutt at koronasituasjonen bare ble verre jo lenger vi ventet.

Derfor ble det digitalt landsmøte på Teams. Riktignok en forenklet utgave med en representant fra hvert lokallag. Teknologien fungerte utmerket og til sammen var vi 21 deltagere som endelig fikk formelt landsmøtegodkjent årsberetning for 2019/2020 og regnskap og revisjon for 2019.

Det blir kort tid til årets ordinære landsmøte som skal arrangeres i juni 2021. I likhet med resten av verden håper vi at det skal bli mulig å møtes igjen. Men hvis

nødvendig blir det nytt og større digitalt landsmøte før sommerferien.

Nytt landsstyre

Laila Hoff fra Hattfjelldal takket av etter mange års innsats som styremedlem og nestleder i Folkeaksjonens landsstyre. Som nytt medlem av landsstyret valgte landsmøtet Mariann Skotte, ordfører i Lesja.

Mariann Skotte er født i 1976, oppvokst på Vinstra, men har bodd i Lesja siden 1998, på gård med melkeproduksjon og mann og tre barn. Mariann Skotte har vært ordfører for SP i Lesja siden 2015.

Oversikt over hele landsstyret i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk finner du på neste side.

Mariann Skotte fra Lesja er valgt som nytt medlem i landsstyret i FNR.

VINTERENS VAKRESTE EVENTYR:

Medlemskontingenten til Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk

Har du ikke allerede mottatt vår betalingsanmodning om årets medlemskontingent, er brevet like rundt hjørnet.

Spesielle tider

Det siste året har gitt utfordringer for oss alle, også for FNR som for første gang ikke har hatt muligheten til å treffe våre medlemmer på lokale møter og på messer og stands. Men rovdyra er ikke hemmet av korona og FNR fortsetter den helt nødvendige kampen mot vernemyndigheter

og rovdyrbyråkrati for å sikre en fortsatt aktiv og allsidig utmarksbruk.

Derfor trenger vi fortsatt din støtte og håper at du vil betale medlemskontingenten også i år. I rovdyrpolitikk som i annen politikk er det antall medlemmer og ressurser som gjelder. Og det er viktig at du støtter oss og samtidig får med naboer og venner på laget. Alle trengs!

Nye familiemedlemmer

Familiekontingenten er den samme, uavhengig av antall medlemmer. For nye er det eneste vi trenger navn og adresse på nye familiemedlemmer. Bruk innmeldingsskjemaet på www.rovdyr.org.

Landsstyrets medlemmer:

Nils Solberg
Landstyrets leder

Halden
Tlf. 479 11 542
nils.solberg@rovdyr.org

Arve Sætra

Delesjef
Aurskog
Tlf. 992 15 586

Tone Judith Marstein Benjaminsen

Bonde
Tjeldsund
Tlf. 941 47 249

Arne Sveen
Konserntillitsvalgt

Rena
Tlf. 951 90 083

Mariann Skotte
Ordfører

Lesja
Tlf. 909 47 244

Per Bjarne Bonesvoll

1. vara
Midtre Gauldal

Mette Trøftmoen

2. vara
Nord-Odal

Knut Halvor Jorde

3. vara
Nesbyen

Folkeaksjonens ledelse og politikk:

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk er en landsomfattende partipolitisk nøytral organisasjon med formål å endre dagens rovdyrpolitikk. Økende bestander av store rovdyr gir ikke bare konflikt mellom nærings og verneinteresser. Det handler om mange folks livskvalitet i hverdagen.

Skogen og utmarka er viktig for vår livskvalitet. Dagens rovdyrpolitikk truer mye av det som gjør det meningsfullt å bo i Distrikts-Norge.

Jegere og utmarksbrukere er kulturbærere. Vår fantastiske natur med et rikt biologisk mangfold er et resultat av flere tusen år med allsidig utmarksbruk. Dette er faktisk grunnlaget for vår opprinnelige eksistens og bosetting i Norge.

Det er kunnskapsløst og historieløst hvis disse rike tradisjonene skal vike for myter om at Norge består av urørt villmark.

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk er en viktig stemme i rovdyrdebatten. Med kunnskap, ansvarlighet og engasjement bidrar vi til økt kompetanse som skal gi

grunnlag for en ny politikk med aktiv forvaltning i stedet for strengt vern av rovdyr i Norge.

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk sier:

- *Ja til lokal forvaltning*
- *Ja til effektivt uttak av skadedyr*
- *Nei til kjerneområder og rovdyrsoner*
- *Nei til fast ulvestamme i Norge*

Ansatte:

Åsmund Ystad

Daglig leder
Tlf. 975 95 119
aksjonen@rovdyr.org

Svein Egil Hatlevik

Journalist
Tlf. 940 08 611
svein.egil.hatlevik@rovdyr.org

Medlemskontingent er kr 285,- for hovedmedlem i 2021.

Familiemelderskap koster kr 415 for hele familien.. Ungdom under 25 år betaler kr 130 pr. person. Nye hovedmedlemmer betaler kr 200 første året, og familiemedlemmer og ungdom kr. 100 første året.

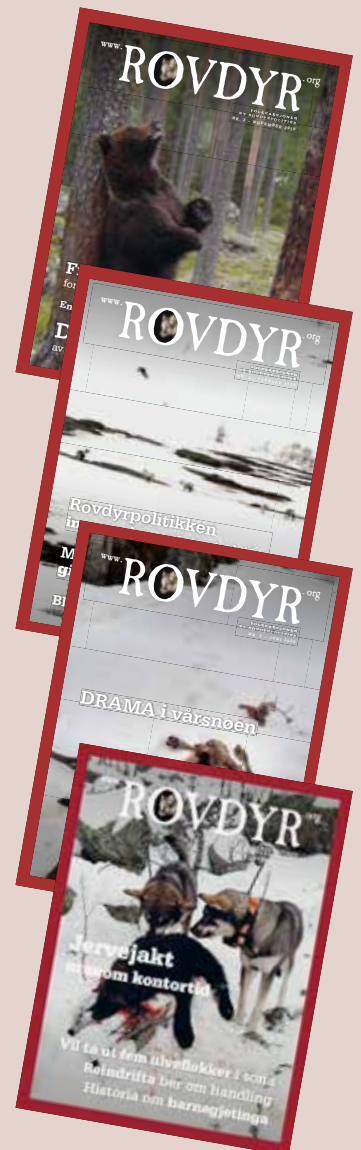
Kontaktinformasjon for Folkeaksjonens lokallag

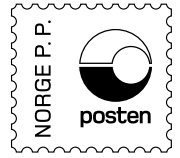
Lokallag	Leder	Telefon
Østfold	Jon Stabekk, Halden	tlf. 908 66 479
Akershus	Odd Granås, Aurskog	tlf. 908 81 938
Søndre Buskerud	Olav Fageraas, Spikkestad	tlf. 918 82 430
Glåmdalen	Kjell Eierholen, Åsnes	tlf. 971 80 798
Vestfold	Frode Island Bergan, Steinsholt	tlf. 905 81 517
Hallingdal	Knut Halvor Jordet, Nesbyen	tlf. 958 88 416
Trysil og Engerdal	Hans Peter Nyhuus, Trysil	tlf. 992 11 953
Åmot og Elverum	Vidar Helgesen, Rena	tlf. 917 46 796
Ringsaker	Geir Atle Aas, Brumunddal	tlf. 907 27 902
Nord-Østerdal	Harald Enge, Os	tlf. 950 88 892
Lillehammer	Ottar Moe, Øyer	tlf. 959 81 660
Valdres	Arne Warberg, Fagernes	tlf. 906 14 892
Lesja og Dovre	Eirik Sæther, Lesjaskog	tlf. 909 91 236
Oppdal og Rennebu	Odd Roger Eggan, Oppdal	tlf. 976 80 808
Gauldal	Johan Hokseggen, Kvål	tlf. 959 91 873
Nord-Trøndelag	Jørn Ove Heggland, Snåsa	tlf. 414 57 649
Helgeland	Anders Svarstad, Leirfjord	tlf. 959 02 607
Troms	Terje Benjaminsen, Skånland	tlf. 913 91 707

Landsstyret i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk

Leder:	Nils Solberg, Halden	tlf. 479 11 542
Nestleder:	Arve Sætra, Aurskog	tlf. 992 15 586
Styremedlem:	Tone J. M Benjaminsen, Skånland	tlf. 941 47 249
	Mariann Skotte, Lesja	tlf. 909 47 244
	Arne Sveen, Rena	tlf. 951 90 083
Varamedlem:	Per Bjarne Bonesvoll, Rognes	tlf. 909 56 310
	Mette Trøftmoen, Nord-Odal	tlf. 905 86 603
	Knut Halvor Jorde, Nesbyen	tlf. 958 88 416
Daglig leder:	Åsmund Ystad, Steinkjer	tlf. 975 95 119
	e-post: aksjonen@rovdyr.org	
Revisor:	Revisorfirmaet BDO AS, Steinkjer	
Møteleder landsmøte:	Leif Kåre Kvangraven, Os i Østerdalen	
Valgkomité:	Geir Atle Aas, Ringsaker	
	Jon Stabekk, Østfold	
	Anders Svarstad, Helgeland	

Tidligere utgaver
av Rovdyr
kan leses på
www.rovdyr.org

Rovdyrpolitikken er for viktig til å formidles av 23 år gamle journalistvikarar fra Bærum

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk
rapporterer nyhetene sjøl
Les sakene på
www.rovdyr.org

Et utvalg av saker:

Senterungdom-lederen om nullvisjon mot ulv: –En jordnær og fornuftig politikk.

13. februar 2021

Ulvejakt i Aurskog avsluttet - denne ulven får leve videre.

11. februar 2021

Slik gikk det på første dag under gaupejakta.

2. februar 2021

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk ber om utvidet lisensjakt i ulvesona.

11. januar 2021

Rotevatn fikk klappe kjendisulv - ordføreren i Våler er ikke like tilfreds.

4. januar 2021

Aldri før er det felt jerv på lisens så langt sør i Oppland.

13. desember 2020

Forskere synes faglig gjennomgang av levedyktighet for norsk ulvebestand er meningsløs.

20. november 2020